

ANU HÄLVÄ-SALLINEN kannustaa ihmisiä lähtemään teatteriin. Hän hehkuttaa taiteenala suuresti. – Teatteri on elävä taiteenmuoto, jossa ollaan suorassa vuorovaikutuksessa. Se on sellainen asia, jota ei korvata millään.

Taru Takala
taru.takala@iltasanomat.fi
Janne Aaltonen, kuvat

IHMISET tunnistavat **Anu Hälvä-Sallisen** yhä ja tulevat juttelemaan. Hämmästyttävän usein.

Tämä ei 49-vuotiasta näyttelijä-ohjaajaa häiritse, vaan lähinnä ihmetyttää: onhan 90-luvun huimimmista suosion vuosista jo tovi. Anun tähdittämät sarjasuosikit *Blondi tuli taloon*, *Ihmeidentekijät* ja *Metsolat* ovat pysyneet sitkeästi katsojien sydämissä.

Kaksikymmentä vuotta sitten tilanne oli vähällä riistäytyä käsistä. Suosion hurjimmat vuodet olivat aikavälillä 1992–1996.

– Se oli ihan älytöntä hommaa ja sattui kyllä ihan väärälle ihmiselle. Joku olisi siitä voinut nauttiakin, mutta minä en nauttinut. En ole koskaan ollut mikään massojen ihminen, Anu kuvailee.

Ammatin kannalta suosio tietysti oli hyvä juttu, koska sen myötä tiesi onnistuneensa työssään.

– Mutta se tuntui epätodelliselta. Se ihminen, joka julkisuudessa oli, ei ollut kovinkaan lähellä minua. Tuntui, että jossain eli fiktiivinen hahmo, jolla oli minun nimeni ja kasvoni, mutta yhtäläisyydet loppuivat siihen.

Lopulta Anu otti ohjat omiin käsiinsä ja irtisanoutui julkisuudesta kertarysäyksellä täysin.

– Oli muuten fiksuin teko, jonka olen elämässäni tehnyt. Kerta kaikkiaan ilmoitin, että tämä loppuu nyt, Anu muistelee.

– Perheen perustaminenkin oli ajankohtaista, ja halusin rauhoittaa elämäni. Se oli ihan hyvä päätös.

NYKYÄÄN Anu kertoo taas mielellään kuulumisiaan, kun sitä ei enää joudu tekemään jat-

kuvasti – julkisuus pieninä anoksina sopii.

Anu on opiskellut musiikin maisteriksi, levyttänyt ja esiintynyt konserteissa. Nyt hän viihtelee teatteritieteen maisterin opintojaan. Viime vuosi Anu on keskittynyt näyttelämisen sijaan ohjaustöihin. Nyt työn alla on kaksi loka-kuussa ensi-iltansa saavaa ohjausta, jotka vievät tällä hetkellä kaiken mahdollisen ajan.

– **Straussin Lepakko** on wieniläisoperettien kuningas. Tavallaan se on minulle unelmien täyttymys, Anu kuvailee Sibelius-Akatemian oopperastudion kanssa tehtävää yhteistyötään.

Toinen ohjaus on *Luxemburgin kreivi* -operetti Keravan oopperaan.

Syksyllä Anu Hälvä-Sallinen ottaa käsittelyynsä myös *Kilon paloina* -komedian. Kyseessä on yhden näyttelijän monologi, jossa pääosassa on näyttelijä **Sanna Saarijärvi**.

– Käydään läpi elämää, ulkonäköpaineita ja sitä, että saako ihmisellä olla kiloja.

Keski-ikäisen naisen elämästä kertovaan projektiin Anu on pystynyt ammentamaan paljon myös omasta elämästään. Hän täyttää ensi vuonna 50 vuotta, mikä on jonkinlainen rajapyykki.

ki. Syntymäpäiväksi ei tosin ole suunnitteilla suurempia juhლისuuksia.

– Se on vain yksi numero muiden joukossa. Olen ihan tyytyväinen. En haluaisi olla yhtään nuorempi, Anu summaa.

Anu ei ymmärrä nykyaikajan trendiä korjailla itseään leikkauksin. Hänen mielestään jokainen ikävuosi on arvokas. Nainen saa näyttää ikäiseltään, eikä vanhempien merkkejä ole mitään syytä peitellä. Päinvastoin: Anu suorastaan nauttii siitä, miten aika muuttaa kaikkia asioita hänen ympärillään.

YKSI ON kuitenkin pysynyt: perhe. Anun avioliitto ohjaaja **Petteri Sallisen** kanssa on kestänyt jo kunnioitettavat 17 vuotta. Kuten jokaiseen pitkään liittoon, myös tähän on sisältynyt hankalampia aikoja. Tämä on Anun mielestä luonnollista.

– Kun ihmiset sanovat, että heidän avioliitossaan ei ole ollut vaikeata, joko heillä on hirveän tylsää tai he valehtelevat.

Pitkän avioliiton salaisuus on Anun mukaan anteeksianto ja omien virheiden myöntäminen.

– Katsahtaa peiliin ja miettii, olinko minä tässä ihan viaton. Silloin yleensä huomaa, että en, ja meitähän on tässä kaksi. Se ei aina ole kauden helppoa, hän hymyilee ja kiittelee miestänsä tämän tarjoamasta tuesta läpi vuosien.

Anulla ja Petterillä on kaksi lasta. Poika käy kuudetta luokkaa ja tytär aloitti juuri lukion. Äitinä Anu on saanut lapsilta kiitosta.

– Olen joskus kysynyt, olenko liian tiukka vai liian leppä, kun en oikein itsekään tiedä. Lapset sanoivat, että ihan sopiva, hän naurahtaa.

NYKYAJAN suosikkisarjoihin, kuten *Salattuihin elämiin* ja *Uuteen päivään*, Anu Hälvä-Sallinen

ta ei ole kysely. Ei hän olisi lähtenytkään. Mutta millä mielin Anu seuraa nykyisin draamatarjontaa?

– Suoraan sanottuna vähän murheellisella silmällä, hän sanoo ja lisää katsovansa televisiota melko harvoin.

Omanikin näyttelijänuransa ajalta Anu löytää nimeltä mainitsemattoman projektin, johon ei ehkä jälkepäin ajateltuna olisi kannattanut lähteä mukaan. Toisaalta hän on joutunut myös kieltäytymään muutamasta huikeasta mahdollisuudesta. Molempien raskauksien aikana Anulle tarjottiin rooleja, jotka olisivat olleet haaveiden täyttymyksiä.

– Palkinnot olivat kuitenkin ihan sen arvoisia, Anu sanoo lapsiinsa viitaten.

Tulevaisuudessa Anu Hälvä-Sallinen toivoo saavansa jatkaa mielenkiintoisten ohjausten parissa. Hän rakastaa junailla kokonaisuuksia ja olla kontaktissa ihmisten kanssa.

Joskus hän kuitenkin toivoo, että voisi tehdä töitä kahdeksasta neljään ja sitten lähteä kotiin muiden asioiden pariin.

– Tätä työtä kantaa mukanaan 24 tuntia vuorokaudessa. Välillä se tuntuu raskaalta, Anu Hälvä-Sallinen paljastaa.

”KUN IHMISET SANOVAT, ETTÄ HEIDÄN AVIOLIITOSSAAN EI OLE OLLUT VAIKEATA, JOKO HEILLÄ ON HIRVEÄN TYLSÄÄ TAI HE VALEHTELEVAT.”

ILPO VAINIONPÄÄ

YLE / ANTERO TENHUNEN

MTV3 / HANNU PUUKKO

KATSOJAT muistavat Anu Hälvä-Sallisen yhä 1990-luvun suosikkisarjoista. Anu tunnetaan muun muassa Ihmeidentekijöiden osastonhoitaja Maija Lehmuksena, Metsoloiden Helenana ja Blondi tuli taloon –sarjan Johanna Tähtisenä.